

[Poul Dam.]

opretholde de her foreslåede toldforvaltningsbestemmelser, når Danmark indtræder i Nordek eller i fællesmarkedet — vi andre foretrækker et „hvis“ i den sætning, og vi tror også, et „hvis“ er rimeligere på længere sigt, i hvert fald hvad angår fællesmarkedet. Finansministeren besvarede selv spørgsmålet sådan, at Nordek ikke ville kræve syn-derlige ændringer. Det er jo godt, for uanset hvor nervøs man kan være — og overvige fællesmarkedstilhængere fortæller os jo, at vi skal være meget nervøse — over det, der er sket med Finlands tøven, så er det nordiske økonomiske samarbejde og toldsamarbejde for os stadig væk den mest acceptable og også den mest nærliggende mulighed for Danmarks markedsmæssige placering.

Finansministeren gjorde derudover opmærksom på, at hvis Danmark skulle blive medlem af fællesmarkedet, vil den kreditperiode, der er fastsat i lovforslaget, ikke kunne opretholdes, så skal man gå over til månedsvis afregning af toldbeløbene. Det er en lille sag, men det er en vigtig indrømmelse, fordi man, så vidt jeg kan se, for første gang her har fået en indrømmelse fra regeringens side af, at vi, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet, ikke mere er herre i vort eget hus. Vi skal altså på en række punkter indrette vore forhold, vor lovgivning, og erhvervslivet skal indrette sig efter, hvad fællesmarkedet bestemmer for os. Fællesmarkedets ledende organer kan som bekendt, og som finansministeren også erindrede om, ifølge Romtraktaten udstede forordninger, som er umiddelbart gældende i medlemslandene, ganske uanset om de pågældende landes lovgivningsmagt er indforstået med det. På toldområdet vil det altså sige, at en fællesmarkedsforordning uden videre vil kunne erstatte dansk toldlovgivning, og det vil igen sige, at dansk suverænitæt over egne anliggender bliver opgivet. Det er muligt, at finansministeren vil få ret i — under denne hypotetiske forudsætning, at vi nogen sinde skulle komme i fællesmarkedet — at en forordning for fællesmarkedet

ikke ville medføre større realitetsændringer. Det er muligt, det er rigtigt, men det er alligevel godt, at vi her får fastslået, at fællesmarkedet vil have denne magt, at vi altså på en række områder, nemlig alle de områder, fællesmarkedet ønsker at gribe ind på, for fremtiden ikke vil være herre i vort eget hus, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet.

Med de bemærkninger, som her er fremsat, skal jeg tilsige vort partis medvirken til arbejdet på en reform og rationalisering af toldbehandlingen og deltagelse i det udvalgsarbejde, som bliver nødvendigt i denne og formodentlig også i den følgende samling.

Sigsgaard: Forslaget er overvejende af administrativ-teknisk karakter, og jeg skal derfor kun gøre nogle få bemærkninger.

Det er allerede nævnt, at de nye toldbehandlingsregler medfører et tab for staten i størrelsesordenen 100-120 mill. kr., som man ganske vist påregner at indvinde igen ved den rationalisering, som forslaget indebærer. Hvad dette sidste angår, tales der i bemærkningerne til forslaget om, at 300 personer skal overføres fra toldopgaverne til afgiftskontrollen, og det lyder jo godt, men dermed erkendes det også blankt, at kontrollen med moms har været utilstrækkelig, og at der snydes med moms ganske som med andre skatter og afgifter. Det synes jeg er interessant at få sagt ganske klart her, når man tænker på de store diskussioner, som tinget havde for nogle år siden, da moms blev gennemført, hvor enkelte medlemmer — åbenbart meget naivt — troede på, at når vi nu bare fik denne moms, så ville det være sket med både afgiftssnyderi og skattesnyderi. Det blev desværre ikke tilfældet.

Overflytningen af mere personale til afgiftskontrollen betyder, at toldopgaverne for en stor dels vedkommende overdrages til toldbetjente og kontorassistenter, og de grupper har jo en ringere toldfaglig uddannelse end toldassistenterne, så hvis den skærpede afgiftskontrol ikke skal medføre en for dårlig toldbehandling, tror jeg, det er vigtigt, at toldbetjente og kontorassistenter,